

Langevari !

Luuletus Eesti majandus seisust. Kohe toimuma hakkavast ! Ja „eile-meile“st !

1. Eesti riik on hale vari, majandus tal langevari.
Olen ise ärimees, hai, kes ujub süvas vees,
Olen vaikne üksik hunt, ma näen koeri, kes on punt.
Koer meil langevarju juhib, koera kari hetkel nuhib !
2. Tuul on tõusnud enne maad, kohe lööki tunda saad.
Tropid annavad ju järgi, kui reljeefi siin ei jälgi.
Käib üks pauk ja pasa rahe, koertel kohe tekkib tahe.
Keegi pakkub siin skalpelli, see on „Mario Balotelli“ !
3. Hetkel õhus, hetkel püsib, kes se troppe juba nüsib ?
Kas on tõesti must hunt, või on juba terve punt ?
Koerad siin ei näe, ei usu, saadab hundi päalik musu.
Mühka lihtsalt siin oraator, mitte mingi provokaator !
4. Maandumist ta ootan jäika, oma mõtet juba paika.
Mõttetes on sul must auk, elu algus – ikka pauk.
Aga paugutab ju mees, kellel seisab siin ka vees,
Seisab paat ja seisab tala, kallid tutt, sa ära hala !
5. Sada koera nägid hunti, lootsid murda kogu punkti,
Aga hunt ei olnud loll, lasi teha protokoll !
Nüüd on ta, kui „вне закона“, elus mängib ta „гандона“ !
Protokolli tegi „Zlaatan“, - las ma loen, las ma vaatan !
6. Mõni koer vist usub hetkel, et on metsas, et on retkel,
Et ta saabki hundi kätte, siis kui laulab Jaan, kes Tätte.
Aga hunt on ammu läinud, kuu ja loodus teda näinud.
Ta on maale langevari, koerale on: seen ja mari !
7. Langevarju rebib puru, siis kui kukkub vastu muru.
Liialt rumal on me mast, langevarjul raske last.
Selles näen ma hetkel head, purunevad suured vead.
Koer saab lõpuks ise aru, et ta pole mingi karu !
8. Tuleb õppida tal mõelda; mida, kuna, kuidas öelda,
Õpib olema ka vait, luule avaldab siis sait.
Nati rohkem ta siis loeb, vähem karjub, vähem poeb.
Argumenti kuulab rumal, see kes hetkel riigis jumal !
9. Langevari maandub sohu, paljud saavad siin siis nohu,
Paljud saavad ka ekstaasi - vastu pead ja vastu vaasi !
Sõnad panin kirja eile, need on teile „eile-meile“.
Topite ju teie „tala“, teie sõnad: „ära hala“ !

10. Maanduda me võime puule, sealt on lühem tee ju kuule,
Kuid sealt pikem tee on maha, koht, kus rahvas keerab taha,
Keerab kellad, keerab muud, siin võid kasutada suud !
Ma ei ole tegelt „пошлый“, olen siin ja olen „прошлый“.

11. Maanduda võib vastu seina, kas siis rahvas söögu heina ?
Öelga, palun, kus on piir ? Kes siin riigis on vampiir ?
Kes kontrollib langevarju ? Ja kes juhib lambakarju ?
Hunt ei vali kuud ei päeva, rünnak toimub kogu väega !

12. Hundi kari on nii aus, nende jutus tihti paus.
Iga üks seal seedib mõtet: järgmist sammu, järgmist võtet.
Nad ei kisa, nad ei karju, nad ei vaja vihmavarju.
Hundil ulub öösel hing, kui tal valutab sees rind !

13. See on luuletus siin neile, keda hüüan „eile-meile“.
Nad ei jälgi hetkel tuult, ja ei austa rahva huult.
Neil on mõte, mis on „õige“, nemad - „kõige-kõige-kõige“.
Tegelikult lolli kari, ой, простите, lamba kari !

14. Number üks, sa vaata üles, langevari varsti süles,
Aga oled veel sa õhus ! Tunned liblikaid, mis kõhus ?
Maani on veel „nati“ maad, sado-masot teha saad.
Võta punkti „vaseliin“, hundil ammu varuks miin !

15. Meil on siga, meil on „сало“, organid on meil „сосало“.
Tuleb õpetada kombeid, neile, kes ei tunne numbreid,
Tuleb õpetada muud; - kuidas kasutada suud,
Kuidas näha üle mäe, kuidas leida endas väe !

Autor: Mühka
Kirjutatud: 22.02.2016

<http://www.atnobe.ee/luule>

Seda luuletust kontrollis kaks tulevast filosoofi !

Küsimusele: Viska, palun, pilk peale, kas on mõni viga sees?

Esimene vastas lühidalt : „Ah“.

Teine oli konkreetsem: Sa kirjutad inimestele, kes ei tea sõna tähendust, ja muretsed veel vigade pärast ? See on ajaraiskamine ! Las õpivad ennem tähed selgeks. Siis kombes !
Vot, kui need kaks asja on selged, siis , ehk õppivad kasutama sõna „palun“ - vot siis saavad ka teada, mida mina arvan ja kas sinu luuletustes on mõni viga ! Aga vigu on ! Punkte ja komasi on palju ! Laused peavad ki olema keerulised – siis, saa näed kellega sa räägid !